

případě splněny předpoklady náhradní povinnosti zaměstnavatelovy podle § 12 zák. čl. XIX:1907.

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nem. pojišťovna v Báňské Bystřici. Stížnosti bylo přisvědčiti.

Zák. čl. XIX:1907, podle něhož byl daný případ posouzen, ukládá zaměstnavateli v odstavci 1, aby každou u něho zaměstnanou osobu podléhající pojistné povinnosti přihlásil během 8 dnů u okr. dělníky pojišťující pokladny, a uvádí v dalším, které údaje musí přihláška obsahovati. Druhý odstavec § 12 jedná o přihlašování změn v pracovním poměru zaměstnance. Podle posledního odstavce tohoto paragrafu je zaměstnavatel, který tohoto oznámení neučinil v předepsané lhůtě, povinen ze svého uhraditi mimo jiné také útraty, které povstanou za osobu pojistné povinnosti podrobenou následkem onemocnění nastalého před jejím přihlášením. Tento předpis pojí důsledky v něm uvedené výslovně k faktu, že zaměstnavatel nedostál včas své přihlašovací povinnosti, neobsahuje však ustanovení, jež by jej této povinnosti zprošťovalo, kdyby snad pokladna jiným způsobem se dověděla o existenci pojistného poměru. Výklad takový by odporoval přímo znění cit. zák. předpisu, jenž jednoznačně ukládá tuto náhradní povinnost zaměstnavateli, jenž neučinil tohoto oznámení, t. j. nepodal přihlášky svého zaměstnance, podrobeného pojistné povinnosti. Nelze proto shledati správným názor žal. úřadu, že přihlášce dlužno klásti na roveň, když pokladna o pracovním poměru jinakým způsobem se dověděla.

Č. 12.854.

Pojišťovací právo. — Zemědělství. — Živnostenské právo: * Hospodářský lihovar není podnikem zemědělským, jak jej má na mysli § 25 zákona č. 221/1924 Sb., a jeho zaměstnanci nepřísluší proto pojištěním k zemědělské nemocenské pojišťovně.

(Nález z 9. dubna 1937 č. 10.560/35.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Dačicích proti rozh. okr. úřadu v Dačicích z 27. srpna 1934 o sociálním pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Pět platebními výměry předepsala okr. nem. pojišťovna v Dačicích Ludvíku B. v České Olešné pojistné podle zákona č. 221/1924 Sb. za dělníky jeho lihovaru na příspěvková období květen až září 1933.

Nař. rozhodnutím zrušil okr. úřad v Dačicích k odvolání zaměstnavatelovu tyto předpisy s tímto odůvodněním: Bylo vyšetřeno, že lihovar velkostatku Ludvíka B. pracuje v rámci jeho polního a lesního hospodářství. Na jeho pozemcích se sklízí ročně mnohem více bramborů než kolik se jich může zpracovati v jeho lihovaru. Podle nálezu nss ze 16. června 1922 č. 8655/22 je pojištěncem zemědělským a lesním ten, kdo

koná práce nebo služby v podniku zemědělském nebo lesním bez ohledu na povahu své práce. Jelikož lihovar Ludvíka B. není samostatným podnikem, nýbrž jen součástí jeho celkového hospodářského podniku, jsou jeho zaměstnanci podle § 25 cit. zákona zaměstnanci zemědělskými a přísluší proto k pojištění u zemědělské nem. pojišťovny.

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nem. pojišťovna v Dačicích. Stížnosti bylo přisvědčiti.

Jde o výklad § 25 zákona z 9. října 1924 č. 221 Sb., jenž v odstavci prvním stanoví, že zaměstnanci zemědělstí a lesní, kteří nejsou pojištěni u žádné z nem. pojišťoven uvedených v §§ 26 až 29, jsou pojištěni u zemědělské nem. pojišťovny, v jejímž obvodu vykonávají práce nebo služby uvedené v § 2. Podle stálé judikatury tohoto soudu je rozuměti pojištěncem zemědělským a lesním takového zaměstnance povinně pojištěného, jenž koná práce nebo služby v podniku zemědělském nebo lesním, t. j. takovém, jehož předmětem je zužitkování, resp. vzdělávání půdy zaměstnavatelovy k docílení plodin (rostlinných surovin) (srov. Boh. A 8552/30 a dřívější nálezy tam uvedené). Sem náleží i činnost, jež — nepřekročujíc meze prvovýroby — slouží jen k tomu, aby plodiny (rostlinné suroviny) byly učiněny prodejnějšími; pod pojem zemědělského nebo lesního podniku nelze však subsumovati taková zpracování plodin vytěžených vzděláváním půdy, jimiž se již produkuje hotový průmyslový výrobek od těchto plodin pojmově rozdílný (srov. Boh. A 11.054/34). Lihovar, a to i hospodářský lihovar, již pojmově není zemědělským podnikem, omezujícím se na zužitkování, resp. vzdělávání půdy k docílení plodin (rostlinných surovin) nebo jich zpracování v rámci prvovýroby, nýbrž je již podnikem rázu průmyslového, vybočujícím z rámce podniku zemědělského, jak byl právě vytýčen. Zůstává jím i tenkrát, když se zabývá zpracováním vlastních výrobků zaměstnavatelových, třeba podle čl. I. lit. a) uv. zákona k živn. řádu je vyňat z předpisů živn. řádu jako vedlejší živnost výroby zemědělské. Pro otázku pojistné příslušnosti jsou jediné rozhodné předpisy pojišťovacího zákona, podle něhož, jak dovozeno, zemědělským zaměstnancem je jen, kdo je zaměstnán v podniku zemědělském, t. j. při prvovýrobě zemědělské.

Č. 12.855.

Shromažďovací právo. — Policejní věci: Také účast na schůzi řádně neohlášené zakládá podle práva platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi skutkovou podstatu přestupku stíhaného pol. trest. soudy.

(Nález z 9. dubna 1937 č. 11.950/37.)

V ě c: Alexander S. v Lence a spol. proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 9. listopadu 1933, resp. z 10. března 1934, 12. dubna 1934 a 3. května 1934 o policejních přestupcích.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Rozsudky okr. úřadu v Tornale jako policejního trestního soudu I. stolice ze 17. října 1933, 26. října 1933, 24. října 1933,